

Likums, ar ko groza Atkritumu likumu

1. pants. Grozījumi Atkritumu likumā

Atkritumu likumā izdara šādus grozījumus:

- 1) vārdus “finansiālais nodrošinājums” aizstāj ar vārdiem “monetārais nodrošinājums”;
- 2) 1. apakšsadaļas 31. punktā tekstu “3., 4. un 6.–9. nodaļa” aizstāj ar “3., 4., 8. un 9. nodaļa”;
- 3) likuma 1. pantā iekļauj šādu 3.⁵ apakšsadaļu:
“(3.⁵) Šā likuma 28. apakšsadaļas 7. punkts neattiecas uz ieguves rūpniecības atkritumu glabāšanu atkritumu apsaimniekošanas objektā.”;
- 4) 2. apakšsadaļas 5. punktā aiz vārda “atkritumi” pievieno vārdus “paraugu ņemšana un”;
- 5) 23. apakšsadaļas 12. punktu groza un izsaka šādā redakcijā:
“(1.²) Šajā likumā mehāniskā transportlīdzekļa ražotājs ir:
  - 1) fiziska vai juridiska persona, kuras darbījumsdarbības vieta ir Igaunijā un kura neatkarīgi no pārdošanas veida, tostarp tālpārdošanas, veic saimniecisku vai profesionālu darbību Igaunijas tirgū M1, N1 un L2e kategorijas transportlīdzekļiem;
  - 2) jebkura fiziska vai juridiska persona, kas saskaņā ar distances līgumiem, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES 2. panta 7. punktā laiž Igaunijas tirgū, veicot saimniecisko vai profesionālo darbību M1, N1 un L2e kategorijas transportlīdzekļiem;
  - 3) fiziska vai juridiska persona, kas pārdod tieši Igaunijas māsasaimniecībām vai citiem lietotājiem, izmantojot distances saziņas līdzekļus M1, N1 un L2e kategorijas transportlīdzekļiem, tomēr tās darbījumsdarbības vieta ir citā Eiropas Savienības dalībvalstī vai ārpus Eiropas Savienības.”;
- 6) 23. apakšsadaļas 15. punktu groza un izsaka šādā redakcijā:
“(1.⁵) Šajā likumā riepu ražotājs ir:
  - 1) fiziska vai juridiska persona, kuras darbījumsdarbības vieta ir Igaunijā un kura neatkarīgi no pārdošanas veida, ieskaitot tālpārdošanu, laiž riepas Igaunijas tirgū kā daļu no saimnieciskās vai profesionālās darbības, ieskaitot piekabei, kā definēts Ceļu satiksmes likuma 2. apakšsadaļas 9. punktā, apvidus transportlīdzeklim, kā definēts 36. punktā, mehāniskam transportlīdzeklim, kā definēts 40. punktā, velkamai ierīcei, kā definēts 58. punktā, un maināmai velkamai ierīcei, kā definēts 91. punktā;
  - 2) jebkura fiziska vai juridiska persona, kas saskaņā ar distances līgumiem, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES 2. panta 7. punktā laiž Igaunijas tirgū, veicot saimniecisko vai profesionālo darbību riepām, tostarp piekabei, kā definēts Ceļu satiksmes likuma 2. iedaļas 9. punktā, apvidus transportlīdzeklim, kā definēts 36. punktā, mehāniskajam transportlīdzeklim, kā definēts 40. punktā, velkamai ierīcei, kā definēts 58. punktā, un maināmai velkamai ierīcei, kā definēts 91. punktā;

3) fiziska vai juridiska persona, kas pārdod riepas tieši Igaunijas māsasaimniecībām vai citiem lietotājiem, izmantojot distances saziņas līdzekļus, ieskaitot piekabei, kā definēts Ceļu satiksmes likuma 2. panta 9. punktā, apvidus transportlīdzeklim, kā definēts 36. punktā, mehāniskam transportlīdzeklim, kā definēts 40. punktā, velkamai ierīcei, kā definēts 58. punktā, un maināmai velkamai ierīcei, kā definēts 91. punktā, tomēr tā darījumdarbības vieta ir citā Eiropas Savienības dalībvalstī vai ārpus Eiropas Savienības.”;

7) 23. apakšiedaļas 16.–17. punktu groza un formulē šādi:

“(1.⁶) Šajā likumā lauksaimniecības plastmasas ražotājs ir:

1) fiziska vai juridiska persona, kuras darījumdarbības vieta ir Igaunijā un kura neatkarīgi no pārdošanas veida, ieskaitot tālpārdošanu, Igaunijas tirgū laiž lauksaimniecības plastmasu kā daļu no saimnieciskās vai profesionālās darbības;

2) jebkura fiziska vai juridiska persona, kas saskaņā ar distances līgumiem, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES 2. panta 7. punktā veicot saimniecisko vai profesionālo darbību, Igaunijas tirgū laiž lauksaimniecības plastmasu;

3) fiziska vai juridiska persona, kas ar distances saziņas līdzekļiem tieši pārdod Igaunijas māsasaimniecībām vai citiem lietotājiem lauksaimniecības plastmasu, bet tās uzņēmējdarbības vieta ir citā Eiropas Savienības dalībvalstī vai ārpus Eiropas Savienības.

(1⁷) Šajā likumā mehāniskā transportlīdzekļa daļas ražotājs ir:

1) fiziska vai juridiska persona, kuras darījumdarbības vieta ir Igaunijā un kura neatkarīgi no pārdošanas veida, ieskaitot tālpārdošanu, laiž M1, N1 un L2e kategorijas mehānisko transportlīdzekļu sastāvdaļas kā daļu no saimnieciskās vai profesionālās darbības Igaunijas tirgū;

2) jebkura fiziska vai juridiska persona, kas saskaņā ar distances līgumiem, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES 2. panta 7. punktā M1, N1 un L2e kategorijas mehānisko transportlīdzekļu sastāvdaļas laiž Igaunijas tirgū saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros;

3) fiziska vai juridiska persona, kas, izmantojot distances saziņas līdzekļus, tieši pārdod Igaunijas māsasaimniecībām vai citiem lietotājiem M1, N1 un L2e kategorijas mehāniskajiem transportlīdzekļu komponentus, taču tās uzņēmējdarbības vieta ir citā Eiropas Savienības dalībvalstī vai ārpus Eiropas Savienības”;

8) 23. apakšiedaļas 19. punktu groza un formulē šādi:

“(1⁹) Šī likuma izpratnē “darīt pieejamu tirgū” nozīmē preces piegādi Igaunijas tirgū izplatīšanai, patēriņam vai lietošanai citām personām Igaunijas tirgū par samaksu vai bez maksas.”;

9) 23. apakšiedaļas 5. punktā svītrot šādu tekstu: “Izplatītājs var būt arī ražotājs šīs iedaļas 1.¹–1.⁷ apakšiedaļas izpratnē.”;

10) 25. apakšiedaļas 3. punkta 3. apakšpunktu groza un izsaka šādā redakcijā:

“3) “mehāniskais transportlīdzeklis” ir M1, N1 un L2e kategorijas mehāniskais transportlīdzeklis un M1, N1 un L2e mehāniskā transportlīdzekļa daļa;”;

11) 25. apakšiedaļas 3. punkta 5. apakšpunktu groza un izsaka šādā redakcijā:

“5) “riepa” ir piekabe, kā definēts Ceļu satiksmes likuma 2. iedaļas 9. punktā, apvidus transportlīdzeklis, kā definēts 36. punktā, mehāniskais transportlīdzeklis, kā definēts 40. punktā, velkama ierīce, kā definēts 58. punktā, un nomaināmas velkamas ierīces riepa, kā definēts 91. punktā;”;

12) 26. apakšiedaļas 1.⁷ punktu groza un izsaka šādā redakcijā:

“(1.⁷) Elektrisko un elektronisko iekārtu, mehānisko transportlīdzekļu, mehānisko transportlīdzekļu daļu, riepu, lauksaimniecības plastmasas, samitrināta salvešu papīra, balonu, filtrējamu tabakas izstrādājumu un filtru, kas paredzēti lietošanai ar tabakas izstrādājumiem un plastmasu saturošu zvejas rīku ražotājs, kurš laiž tirgū savus izstrādājumus citā Eiropas Savienības dalībvalstī, veicot savu arodu vai profesiju, kur viņš neveic uzņēmējdarbību, ieceļ pilnvarotu pārstāvi, kas veic uzņēmējdarbību vai dzīvo šajā dalībvalstī, kas ir fiziska vai juridiska persona un tās vārdā pilda ražotāja pienākumus. Pilnvaroto pārstāvi ieceļ ar rakstisku pilnvaru.”;

13) 26. apakšiedaļas 4.³ punkts tiek atcelts;

14) 26.⁴ iedaļas teksts ir grozīts un formulēts šādi:

“1. Problemātisku produktu atkritumu gadījumā, uz kuriem attiecas kolektīvā atbildība, jebkurš problemātiskā produkta ražotājs un ražotāju apvienība, kas ir savākusi un pareizi reģenerējusi vai likvidējusi lielāku problemātiskā produkta atkritumu daudzumu proporcionāli savai tirgus daļai šāda veida problemātiskā produkta tirgus ir tiesīga pieprasīt no cita problemātiskā produkta ražotāja vai ražotāju apvienības, kas savākusi un pareizi reģenerējusi vai likvidējusi mazāku problemātiskā produkta atkritumu daudzumu proporcionāli savai tirgus daļai šāda veida problemātiskā produkta tirgum, savākšanas, reģenerācijas vai likvidēšanas izmaksu atlīdzināšanu tādā apmērā, kas nodrošina samērīgu atbildību atbilstoši to tirgus daļām.

(2) Problemātisku produktu savākšanas un atgūšanas izmaksu dalīšanas aprēķina pamatā ir dati, kas reģistrēti problemātisko produktu reģistrā.

(3) Ražotājiem un problemātisko produktu ražotāju apvienībai ir tiesības pieprasīt kompensāciju par izmaksām, kas radušās, vācot un reģenerējot problemātiskos produktus, tikai tad, ja tie ir piedāvājuši nodot problemātisko produktu radītos atkritumus un attiecīgie ražotāji vai ražotāju apvienība ir atteikušies to darīt.

(4) Ražotāju un ražotāju apvienības problemātisko produktu radīto atkritumu savākšanas, reģenerācijas vai likvidēšanas izmaksas nepārsniedz izmaksas, kas vajadzīgas, lai veiktu 251. iedaļā paredzētās darbības saskaņā ar šo likumu izmaksu ziņā efektīvā veidā.

(5) Izmaksu sadales un atlīdzināšanas kārtība šīs iedaļas 1. apakšiedaļā paredzēto ražotāju un attiecīgo trešo personu starpā nosaka tā, lai tās būtu visiem saprotamas. Izdevumu atlīdzināšanu veic, pamatojoties uz Saistību likuma noteikumiem. Lai aprēķinātu izmaksas, ņem vērā ieņēmumus no problemātisko produktu atkārtotas izmantošanas un otrreizējo izejvielu pārdošanas.”;

15) Atceļ 26.⁸ apakšiedaļas 9. punkta 5. apakšpunktu;

16) 26.⁹ apakšiedaļas 1. punktu groza un izsaka šādā redakcijā:

“1. Problemātisko produktu iegāde vai daļas, kas atdalītas no šādiem produktiem kā atkritumi, ir atļautas tikai no ražotāja vai ražotāju apvienības, kas reģistrēta problemātisko produktu reģistrā, kurš izveidots saskaņā ar šī Likuma 26.¹ apakšiedaļas 2. punktu, vai uzņēmuma,

kuram ir vides aizsardzības atļauja un kuram ir līgums ar ražotāju vai ražotāju apvienību vai kura likumīgās darbības rezultātā atkritumi radīti.

17) 34.¹ apakšiedaļas 1. punktā tekstu “91. iedaļas 5. punktā” aizstāj ar tekstu “91. iedaļas 1. apakšiedaļas 4. punktā”;

18) 65. apakšiedaļas 2. punktā tekstu “izņemot gadījumu, kas noteikts šā likuma 26. apakšiedaļas 1. punktā” aizstāj ar tekstu “izņemot šī Likuma 25. apakšiedaļas 1. punktā norādīto gadījumu”;

19) 98.³ apakšiedaļas 1. punktā tekstu “monetārais nodrošinājums” aizstāj ar tekstu “garantijas summa, kas iemaksāta kā depozīts šim nolūkam paredzētā kontā” (turpmāk *atkritumu glabāšanas nodrošinājums*);

20) 11.–14. apakšiedaļu pievieno 983. iedaļai un izsaka šādā redakcijā:

“(1.¹) Drošības naudu par atkritumu glabāšanu aprēķina pēc šādas formulas:

$M = (T \times K + T \times L + V) \times 1.15$, kur

M — drošības naudas apjoms eiro par atkritumu glabāšanu;

T — atkritumu daudzums tonnās, kas vienlaikus saglabāts vides aizsardzības atļaujas pieteikumā vai vides aizsardzības atļaujā;

K — cena par atkritumu apsaimniekošanas tonnu eiro;

L — atkritumu iekraušanas izmaksas eiro par tonnu;

V — atkritumu sūtījumu cena eiro.

(1²) Šīs iedaļas 1. apakšiedaļā paredzētās garantijas gadījumā nodrošinājuma saņēmējs ir Vides pārvalde.

(1³) Šīs iedaļas 1. apakšiedaļā paredzēto nodrošinājuma summu iemaksā kā depozītu finanšu ministrijas kontā kredītiestādē.

(1⁴) Ja zūd šīs iedaļas 1. apakšiedaļā minētais pamats nodrošinājuma pieprasīšanai par atkritumu glabāšanu, Vides pārvalde organizē depozīta veidā iemaksātās drošības naudas atgriešanu un Nodrošinājuma izbeigšanu uzņēmumam, kas izsniedz garantiju saskaņā ar garantiju.”;

21) 983. apakšiedaļas 2. punktu groza un izsaka šādā redakcijā:

“2. Šīs iedaļas 1. apakšiedaļā noteiktais nodrošinājums atkritumu glabāšanai sedz visu pieteikto atkritumu organizēšanas un apstrādes izmaksas, un tas ir spēkā un derīgs visu atkritumu glabāšanas laiku. ’;

22) 98.³ punkta 3. līdz 5. punktā vārdus “nodrošinājums vai finansiālais nodrošinājums” aizstāj ar vārdiem “atkritumu glabāšanas nodrošinājums”;

23) 4.¹–4.⁵ apakšiedaļas pievieno 98.³ iedaļai un izsaka šādā redakcijā:

“(4.¹) Par šīs iedaļas 1. apakšiedaļā minēto atkritumu glabāšanas nodrošinājuma apjomu vienojas ar Vides pārvaldi, kas pārbauda, vai drošības naudas apjoms ir pareizi noteikts. Nodrošinājuma apmērs ir balstīts uz poligonā noglabājamo atkritumu apsaimniekošanas organizēšanas izmaksām, kā arī apsaimniekošanas izmaksām.

(4²) Aprēķinot atkritumu glabāšanas drošību, atkritumu apsaimniekošanas organizēšanas izmaksas ņem vērā gan kā atkritumu iekraušanas un transportēšanas izmaksas, gan kā izmaksas par atkritumu apstrādi atbilstoši atkritumu veidiem.

(4³) Persona, kurai ir vides aizsardzības atļauja, vismaz reizi trijos gados novērtē šīs iedaļas 1. apakšiedaļā norādītā atkritumu glabāšanas nodrošinājuma pietiekamību rakstiski reproducētā formātā un, ja nepieciešams, to groza.

(4⁴) Ja atļaujas izdevējs uzskata, ka šīs sadaļas 1. apakšiedaļā noteiktais atkritumu glabāšanas nodrošinājums nesedz izmaksas, kas saistītas ar uzglabājamo atkritumu apstrādes organizēšanu un apstrādi, atļaujas izsniedzējam ir tiesības pieprasīt, lai persona, kurai ir vides aizsardzības atļauja, palielinātu nodrošinājumu.

(4⁵) Šīs iedaļas 1. apakšiedaļā noteiktais nodrošinājums par atkritumu glabāšanu nav ieskaitāms vides aizsardzības atļaujas turētājas bankrota mantā.”;

24) 98.³ apakšiedaļas 5. punkta 1. apakšpunktā aiz teksta “atkritumu stacijā” pievieno tekstu “vai savākšanas punktā”;

25) 983. apakšiedaļas 5. punkta 4. apakšpunktā groza formulējumu, pievienojot tekstu “pamatojoties uz rakstisku līgumu” pēc teksta “vārdā”;

26) 983. apakšiedaļas 5. punkta 6. apakšpunktā aiz teksta “vides pārvaldības un audita shēma” pievieno tekstu “Vides pārvaldības un audita shēmas reģistrācijas apliecībā iekļautos atkritumu apsaimniekošanas objektos”;

27) 98.³ apakšiedaļas 5. punktam pievieno 7. un 8. apakšpunktu, un tie ir izteikti šādā redakcijā:

“7) persona, kas reģistrēta Vides pārvaldē saskaņā ar šā likuma 98.⁷ apakšiedaļas 2. punkta 1. apakšpunktu reģenerācijai paredzēto atkritumu gadījumā, ja atkritumu uzglabāšanas nodrošinājuma apmērs nepārsniedz 500 euro;

8) tādu notekūdeņu dūņu attīrīšanas gadījumā, kas rodas ūdenssaimniecības uzņēmumā, veicot savu darbību.”;

28) 983. iedaļai pievieno 6.–12. apakšiedaļu, un tās ir izteiktas šādā redakcijā:

“6. Ja persona, kurai ir vides aizsardzības atļauja, nespēj izpildīt pienākumu organizēt un apstrādāt uzglabājamus atkritumus, persona par to nekavējoties paziņo Vides pārvaldei.

(7) Par drošības izmantošanu atkritumu glabāšanai lemj Vides pārvalde. Bankrota procedūra, kas uzsākta pret vides aizsardzības atļaujas turētāju, neierobežo Vides padomes tiesības izmantot nodrošinājumu.

(8) Ja persona, kurai ir vides aizsardzības atļauja, nespēj izpildīt pienākumu organizēt un apstrādāt uzglabājamus atkritumus, Vides pārvalde organizē noteikto pienākumu izpildi, pamatojoties uz Aizstājējdarbības un neatbilstības nodokļa likumā paredzētajiem pamatiem un kārtībā.

(9) Ja vides aizsardzības atļaujas turētājs nespēj izpildīt pienākumu organizēt un apstrādāt uzglabājamus atkritumus un Vides pārvalde ir pieņēmusi lēmumu par šīs iedaļas 8. apakšiedaļā noteikto aizstājamo izpildi, Vides pārvalde iesniedz garantijas izdevējai sabiedrībai prasību veikt maksājumu, pamatojoties uz garantiju, vai pieņemt maksājuma lēmumu par nodrošinājuma summu, kas iemaksāta kā depozīts.

(10) Garantijas prasījuma apmaksas termiņš ir 20 darba dienas.

(11) Ja nodrošinājuma vai garantijas summa, kas pārskaitīta no konta, kas šim nolūkam paredzēts kā noguldījums Vides pārvaldes norādītajā kontā, ir lielāka par faktiskajām atkritumu organizēšanas un apstrādes izmaksām, atlikušo summu atmaksā vides aizsardzības atļaujas turētāja kontā vai, ja tādas nav, valsts budžetā.

(12) Ja vides aizsardzības atļauju saņēmumai personai atkritumu uzglabāšanas nodrošinājums nav pietiekams, lai segtu izmaksas par uzglabājamo atkritumu organizēšanu un apstrādi, persona, kurai ir vides aizsardzības atļauja, nodrošina trūkstošo daļu.”;

29) 98⁴. iedaļas teksts ir grozīts un formulēts šādi:

“Papildus šā likuma 83. apakšiedaļas 1. punkta noteikumiem atļaujas izsniedzējs atsakās izsniegt vides aizsardzības atļauju atkritumu uzglabāšanai, ja pieteikuma iesniedzējam nav 98³ iedaļas nodrošinājums atkritumu glabāšanai, kas minēts 1. apakšiedaļā, vai atļaujas izsniedzējs neuzskata, ka sniegtais nodrošinājums ir pietiekams vai uzticams.”;

30) 98.⁵ apakšiedaļas 1. panta 2. apakšpunkts ir grozīts un izteikts šādā redakcijā:

“2) dokuments, kas apliecina Eiropas Ekonomikas zonā reģistrētas kredītiestādes vai finanšu iestādes garantiju, vai civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas līgums (turpmāk *nelaimes gadījumu likvidācijas garantija*), lai segtu nelaimes gadījumu radītā vides piesārņojuma sanācības izmaksas;”;

31) 98.⁵ apakšiedaļas 2. punktu groza un izsaka šādā redakcijā:

“2. Nelaimes gadījumu likvidācijas garantijas summu aprēķina pēc šādas formulas:

$M = T \times L/52$, kur

M — nelaimes gadījuma likvidācijas garantijas summa eiro;

T — 255 eiro par tonnu;

L — atkritumu apsaimniekošanas atļaujas pieteikumā minētais ikgadējais bīstamo atkritumu daudzums tonnās;

52 — nedēļu skaits gadā.”;

32) 2.¹-2.³ apakšiedaļas pievieno 98.⁵ iedaļai un izsaka šādā redakcijā:

“(2¹) Civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas līgums, kas noteikts šīs iedaļas 1. apakšiedaļas 2. punktā, atbilst šādiem nosacījumiem:

1) apdrošināšanas līgumu slēdz ar apdrošinātāju, kuram ir tiesības apdrošināt riskus, kas

atrodas Igaunijā;

2) apdrošināts notikums ir pēkšņs un neparedzams notikums, ko izraisījusi rīcība ar bīstamajiem atkritumiem vai vielām apdrošināšanas periodā vai bīstamo atkritumu vai vielu īpašums, un operators ir atbildīgs par nodarīto kaitējumu;

3) apdrošinātajai summai jābūt samērīgai, ņemot vērā vietu, kas saistīta ar bīstamo atkritumu apsaimniekošanu, bīstamo atkritumu daudzumu un apstrādes veidu, apdrošināšanas līgumā paredzēto darbību apjomu un no tā izrietošos zaudējumus, kā arī citus būtiskus apstākļus.

(2²) Civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas līgumam, kas noslēgts, pamatojoties uz šīs iedaļas 1. apakšiedaļas 2. apakšpunktu, nav jāsedz zaudējumi:

1) ko ir radījis operators vides stāvokļa pasliktināšanās dēļ, izņemot saprātīgas izmaksas saistībā ar sākotnējiem ārkārtas pasākumiem, lai novērstu sākotnējo kaitējumu un novērstu turpmāku kaitējumu;

2) kas radies operatora valdījumā esošā īpašuma dēļ;

3) kas radies operatora tīši izraisīta notikuma rezultātā.

(2³) Apdrošināšanas sabiedrībai ir tiesības atteikt noslēgt civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas līgumu, kas noteikts šīs iedaļas 1. apakšiedaļas 2. apakšpunktā, ja uzņēmējs atsakās iesniegt riska analīzi un pierādījumus, kas ļauj identificēt apstākļus, kuri, pēc apdrošinātāja domām, ir nepieciešami apdrošinātā riska novērtēšanai.

33) 985. apakšiedaļas 3.–5. punkts tiek grozīts un izteikts šādā redakcijā:

“3. Ja nelaiemes gadījuma likvidācijas garantijas summa, kas aprēķināta, pamatojoties uz šīs iedaļas 2. apakšiedaļā noteikto formulu, ir mazāka par EUR 6400, nelaiemes gadījumu likvidācijas garantijas summa ir EUR 6400 gadā.

(4) Ja nelaiemes gadījuma likvidācijas garantijas summa, kas aprēķināta, pamatojoties uz šīs iedaļas 2. apakšiedaļā noteikto formulu, pārsniedz EUR 320 000, nelaiemes gadījuma likvidācijas garantijas summa ir EUR 320 000 gadā.

(5) Nelaiemes gadījumu likvidācijas drošības vai atbildības apdrošināšanas līgums, kas noteikts šīs iedaļas 1. apakšiedaļas 2. apakšpunktā, ir spēkā un derīgs vienlaikus ar bīstamo atkritumu apstrādi.

34) 98.⁶ apakšiedaļas 1. apakšpunktā tekstu “garantija vai naudas nodrošinājums” aizstāj ar tekstu “nelaiemes gadījumu likvidācijas garantija”;

35) 105. apakšiedaļas 2. punktā tekstu “tīkla operators, kuram ir likumā noteikta tirdzniecības atļauja, telekomunikāciju tīkla operators, kuram ir licence” aizstāj ar tekstu “Elektroenerģijas tirgus likumā minētais tīkla operators, kuram ir licence, kas piešķirta saskaņā ar Elektroenerģijas tirgus likumu, elektronisko sakaru uzņēmums, kā minēts Elektronisko sakaru likumā, kurš ir iesniedzis paziņojumu par saimnieciskajām darbībām, kas prasītas Elektronisko sakaru likumā”;

36) 105. apakšiedaļas 3. punktā tekstu “uzņēmums, kuram ir ceļu uzturēšanas licence, dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītājs” aizstāj ar tekstu “persona, kas ir kompetenta uzturēt publiskus ceļus un kas ir iesniegusi paziņojumu par būvniecības kodeksā prasīto saimniecisko darbību, dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītājs, kā paredzēts Dzelzceļa likumā, un kam ir licence saskaņā ar Dzelzceļa likumu.”;

37) 124.⁵ iedaļas virsrakstā tekstu “Problemātiski produkti un to daļas, kas satur bīstamas vielas” aizstāj ar tekstu “Problemātiski produkti un to daļas”;

38) 124.⁵ apakšiedaļas 1. punktā tekstu “Problemātiski produkti vai to daļas, kas satur bīstamas vielas” aizstāj ar tekstu “Problemātiski produkti vai to daļas”;

39) 127. iedaļas tekstu groza un izsaka šādā redakcijā:

“1. Ārpustiesas procesa iestāde šā likuma 120.–126.¹⁰ iedaļā minētajiem nodarījumiem ir:

1) vides pārvalde;

2) policijas un robežsardzes pārvalde;

3) lauku pašvaldība vai pilsētas valdība.

(2) Šā likuma 1204., 120.⁵ un 122. iedaļās minēto pārkāpumu ārpustiesas procesa virzītājspēks ir arī Nodokļu un muitas pārvalde.

(3) Šā likuma 122., 124.⁶ un 126.¹¹ iedaļā minēto pārkāpumu ārpustiesas procesa iestāde ir arī Patērētāju tiesību aizsardzības un tehniskā regulējuma iestāde.

(4) Šī likuma 126.¹⁰ iedaļā minētā pārkāpuma ārpustiesas procesa iestāde ir arī Glābšanas pārvalde.

(5) Šā likuma 124. iedaļā paredzētais pārkāpuma noilguma termiņš ir trīs gadi.”;

Lauri Hussar
Riigikogu prezidents

Tallinā “_” ..... 2023. gadā

Ierosinājusi Republikas valdība “...” 2023

(parakstīts digitāli)